

ייעוץ פופריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצייונים, הערות והארות

פרשת חג השבועות
שנת תשע"ג

הנה גם על ידי זה ראוי לכם להתחזק הרבה, כי הלא אתם רואים שה' אתנו גם עתה, ובודאי יש לכם כולכם חלק בבנין הזה, כי בלעדי הרצונות החזקים הטובים שלכם לא הייתי יכול להרים ידי ורגלי בבנין כזה הנוגע למקום שנוגע [אנ"ש השתתפו עצמם יותר מיכלתם להקמת הקלויז באומאן, ומוהרנ"ת ז"ל אמר פעם: איני יודע ממה נבנה הקלויז אם מכספם של העשירים או מרצונותיהם של העניים (אבני ברזל, ועיין במערכת ר' מענדל מאלדיזין), וזה שדייק מוהרנ"ת כאן "בלעדי הרצונות החזקים הטובים שלכם לא הייתי יכול להרים ידי ורגלי"]. שמוחו בה' אשר שומע שועת עניים כמוני היום, בעוקבא דמשיחא בזילתא דגלותא בגוף ונפש וממון, אשר בכל יום עומדים עלינו רח"ל, ועיקר מה שבכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו (סוכה נב.), וה' עזרינו בנפלאותיו העצומים עד אין חקר, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשוב, וכל אחד ואחד יכול להבין מעט עד היכן עצמו רחמיו יתברך בלי שיעור. רק חזק ואמץ, ואל תפול בדעתך לעולם, התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה עמנו בכל יום ויום. עד נזכה לבא למלאות רצון אדומ"ר הנורא זצוק"ל להיות כרצונו יתברך, לא במעללינו ובמעשינו הטובים, כי אם בכחו הנפלא והנורא אשר אין דוגמתו, אשרי אדם עוז לו להתחזק בעתים הללו בנקודת האמת בכל עת.

ושלום לך ולכל אנשי שלומינו, אל תיראו ואל תערצו, כי ה' עמנו, רבים אשר אתנו מאשר עמהם. וכבר שמעתי בלאדיזין אשר חזר הכסיל על קיאו להוציא רוח שטות לקלל את עצמו (כנראה שאחד מהמתנגדים התפאר עצמו בקהל לאדיזין נגד חסידי ברסלב. ועיין לקמן בפתיחה למכתבים שנת תקצ"ה). וכבר אמר שלמה המלך ע"ה (משלי כו, ב) קללת חנם לא תבא וכו', וה' יהפוך הקללה לברכה, והכל יתהפך לטובה, כי כל זה בשביל לחזק ולאמץ אתכם, כי המניעה בשביל החשק, ולפי עוצם מעלות הנחשק כן התגברות והשתחחות המניעות בשביל החשק הגדול שצריכין לנחשק כזה (כמבואר בהתורה ויהי נא פי שנים וכו' בס' ס"ו) עיי"ש, ואיני רוצה להאריך בזה. [מוהרנ"ת רומז כאן ספחיו המחלוקת שהתחיל בימים ההם בשנת תקצ"ב, על אנ"ש. עד שבשנת תקצ"ה הבהרה ללהב יוצאת, כמבואר באריכות בהמכתבים שנת תקצ"ה].

דברי אביכם ואוהביכם באמת לנצח

נתן מברסלב (בדפוסים ישנים כתוב נתן "הגיל")

סימן ס"ג

ברוך ה', יום ה' ויחי תקצ"ב

שלום לאהובי בני חביבי מו"ה יצחק נ"י.

מכתבך קבלתי היום. ואתמול היה בכיתי ר' שמשון נ"י [לכאורה הכוונה לר' שמשון מהדער הנגיד, שדר או בטולטשין מקום דירת ר' יצחק, ויספר אודות המחלוקת שנתהווה או בטולטשין]. אך לא היה פנאי לדבר עמו עמו הרבה, כי בתוך כך באו המחותנים לקרות אותנו על החתונה [בספר באש ובמים פכ"ה בהערה ג' כתוב אפשר שהחתונה הזאת היתה לבתו של מוהרנ"ת הרבנית חנה צירל שהתחתנה עם הרה"ח ר' ברוך, ובשנת תקצ"ד לקמן במכתב קל"ט נולדה להם בת עיי"ש]. וגם מענין המחלוקת לא דברתי עמו דבר עדיין, ומחסתם יהיה היום אצלי.

והנה מענין המחלוקת לא שמעתי עד אתמול בערב, ולחזק אתכם אין מהצורך. כי תהלה לאל כבר אתם רואים האמת עין בעין. והנה כמה ראוי לנו לשמוח ולמלאות שחוק פינו על שיוכל הבעל דבר לבלבל הדעת בשטותים כאלה, ולמנוע מלראות אמתת יקרת הדברים היקרים מפז כאלה, שהוא הכסילות וכו' שמצא פגם בנפשו על שלא כתבתי להבדיל [בליקוי"מ ח"א סי' רט"ז כתוב כי עבודת משה רבינו ע"ה כל ימי חייו וגם לאחר מותו הוא לבער העכו"ם, ולהמתיק הדין והחרון אף עד שנעשה גרים, ולכן השתדל לקרב הערב רב כדי לעשות גרים, וגם במותו נקבר מול בית פעור (דברים לד) כדי להמתיק העכו"ם כדי שיהיו נעשין גרים (עיין תוס' סוטה יד. ד"ה מפני מה). ולכן נסתלק בשבת במנחה שאו הוא עת רצון, כדי להמתיק כל הכ"ד בתי דינים כדי לעשות גרים, כי כל עבודת משה להמתיק החרון אף של העכו"ם לרצון, ועל כן משה עומד בין שמ"ד לרצון, כי מספר משה הוא ממוצע בין מספר שמ"ד למספר רצון, כי הוא עומד תמיד להמתיק השמר להפכה לרצון ע"כ]. והמתנגדים ברצונם לחלוק על דבר רביז"ל מצאו כאן מקום לחלוק, שבעת כתיבת התורה לא הכניס מוהרנ"ת מלת "להבדיל" בין מלת שמ"ד למלת רצון]. ובאמת מי שמבין קצת דרכי הלשון והמליצה אין מהראוי להכניס שם תיבת להבדיל והוא רק עלילה, שרוצה להעליל ולהטיל פגם בקדשים בחנם, כדי לסמא את עיניו, לבלי לראות נפלאות התגלות החידוש הזה שמשעה עומד וכו' [בין מספר שמ"ד למספר רצון גמטריא שמ"ו]. שהתגלות כזאת לא נשמע מעולם, ומי שיש לו לב להסתכל על האמת ראוי לו שתסמר שערות ראשו ויעמוד מרעיד ומשתומם מגדלות נפלאות התגלות הזאת, ואלמלא לא באנו לעולם אלא למשמע דא דיינו, מכל שכן וכל שכן שזכינו לשמוע כאלה וכאלה וכו', ובודאי ראוי לכם לשמוח בכל עוז על ידי כל זה, אחרי שאנו רואין כמה אין הנצחון יכול לסבול האמת (ליקוי"מ ח"א סי' קכ"ב).

והלא המתנגד חותנו של יעקב [ר' משה חיים דינא רב בעיר טולטשין וחותנו של ר' יעקב מטולטשין, עיין לעיל מכתב ס' "בודאי כבר שמעת שר' משה חיים כבר נתרצה שיסע התנו"] הוא בעצמו הוטבו בעיניו תחלה ספריו הקדושים, אף על פי שגם אז לא הסתכל בהם בעין יפה כראוי ולא שם לבו להם היטב, ומחמת זה גם אז לא הרגיש נעימת הדברים, עכ"פ

המשך בדף 4

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבועות

מאמר א':

א.

הזהרו בדבריכם !

ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו (אבות פ"ג מט"ז). כי שמעתי בשם הבעל שם טוב, כי קודם כל גזר דין שבעולם חס ושלום, מאספין כל העולם אם מסכימין להדין ההוא. ואף את האיש בעצמו שנזר עליו הדין חס ושלום, שואלין אותו אם הוא מסכים, אזי נגמר הדין חס ושלום.

והענין, כי בוודאי אם ישאל לו בפירוש על עצמו, בוודאי יכחיש ויאמר שאין הדין כן, אך מטעין אותו, ושואלין אותו על כיוצא בו, והוא פוסק הדין, ואזי נגמר הדין.

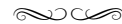
ובענין שמצינו בדוד המלך עליו השלום, בבוא אליו נתן הנביא וכו', וסיפר לו מעשה האורח (שמו"ב יב ה-ו), ענה ואמר, חי ה' וכו' ואת הפקשה וכו', אזי נפסק הדין על דוד כאשר יצא מפיו.

וזהו ונפרעין מן האדם מדעתו, כלומר ששואלין דעתו. ואף על פי כן הוא שלא מדעתו, כי אינו יודע שהדין הוא עליו.

והענין הוא עמוק מאד, איך שואלין כל אדם. כי בכל הדיבורים וסיפורים שאדם שומע, ימצא שם דברים גבוהים ורמים, וצריך לזהר בזה מאד, לבלי לגמור הדין עד שישנה וישלש, כי הוא סכנת נפשות. והדברים עתיקים, כי יש בזה בענין סיפורי דברים ענינים גבוהים.

וזה (ברכות ה:) חביבין עליו יסורין, אמר ליה לא הן וכו', הב לי ירך, יהב ליה ידא ואוקמיה. כלומר אם אין אתה הפין בהם, הב לי ירך על זה, שאין אתה רוצה בהם באמת. אזי יהיב ליה ידא ואוקמיה.

(ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' קי"ג)

ב.

ואזהביו כצאת השמש בגבורתו

ואורח צדיקים פאור נוגה הולך ואור עד נכון היום (משלי ה, יח). כי השמש בעצמה מאירה במקומה בשוב בתחלת היום ובאמצע היום, רק המניעה הוא מחמת הארץ המספקת בין בני אדם ובין השמש, על כן אין האור מתפשט כל כך בתחלת היום רק מקצת מקצת, עד שנתפשט על הארץ.

כן הצדיק הוא בעצמו מאיר תמיד, רק המניעה מחמת המקבלים. והמניעה הוא מחמת הארץ המפסקת, היינו העולם הזה. כי בני אדם משוקעים בעולם הזה, ועל כן אינם יכולים לקבל אור הצדיק.

והוא ענין שאמרו בגמרא (עירובין כא.) על פסוק (זכריה ה, א-ב) מגילה עפה, כד עייפת לה וכו', כד קלפת לה וכו', נמצא כל העולם כולו כזרת אחד מג' אלפים ומאתים מתורה. נמצא שהתורה גדולה ורחבה מאוד, רק שהזרת הקטן, שהוא העולם, עומד בפני מאור העינים, ומונע מלראות אור הגדול של התורה, אף שכל העולם הזה הוא רק זרת קטן, נגד התורה שהיא גדולה מאד ורחבה מני ים (איוב יא, ט).

ולכאורה קשה, איך יוכל דבר קטן כזה להפסיק ולהצוין בפני דבר גדול כזה, שגדול כמה אלפים פעמים כמותו. כי כל העולם הזה כולו קטן מאד כנגד התורה, שגדולה כנגדו אלפים פעמים.

אך הוא כמשל המובא, כמו מטבע קטנה אם תחזיק אותה נגד עיניך, ימנע מלראות הר גדול, אף על פי שההר גדול אלפים פעמים כמו המטבע הקטנה. אך מחמת שהמטבע עומדת נגד עיניו, על כן הוצצת בפני ראיית העינים, עד שאינו רואה הדבר הגדול ממנו כמה פעמים. כן כשמניע ובא אל העולם הזה, נשאר שקוע שם בהבלי עולם, ונדמה לו שאין טוב מזה. [המשך יבוא]

מדברי הרה"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...וכל תקוותינו וישועתינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמהו איך יוכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

פ"ב

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סלדו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

ולא רק מצד המתנגדים על החסידים היתה מחלוקת, אלא גם בין תלמידי הבעש"ט בעצמם היתה הרבה מחלוקת בין כל הדרכים כנודע, כי היתה מחלוקת בין קאריץ לזלאטשוב, וע"י מחלוקה זו עזב הר"ר דוד צבי הגדול (חותנו של ר' נתן) את דרך החסידות, ואמר הואיל וכאן מדברים על זה וכאן על זה, אני מאמין בשניהם.

והיודע קורות החסידים מראשיתם עד סופם יודע בעצמו שהיו הרבה חילוקי דעות עקריים בין ראשי החסידות, כגון המחלוקת א' ר"א קאליסקער ור"מ מלעכעוויטש על בעל התניא (ע"י בית רבי). ונדפסו מכתבים החרופים מאת הרה"ק רבי אברהם קאליסקער על בעל התניא (נדפס באגרות בעל התניא ועוד כ"מ), ב-ג) וכן הר"ר ברוך על בעל התניא ודרכו, ועל הרה"ק מבארדיטשוב, ד) ועל הרה"ק ר' שלום מפראהביטש, ה) והחזוהי מלובלין עם הר"ר ברוכ"ל, ו-ו) ואח"כ תלמידי לובלין לפשיסחא, ח) ונמשך אח"כ להלן על כל החדר ההוא קאצק גור וכו', וכן להיפך, מהם על צד השני (ע"י מאיר עיני הגולה), ט) ואח"כ קאצק על אישביצע.

י) והר"ג מראפשיץ על רש"ל מלענטשע (ע"י עשר עטרות מערכתו), יא) וצדיקי הדור על ר"ר מאיר מפרימישלאן, יב) והשרף מסטרעליסק על דרך חסידות חב"ד, ועל זידיטשוב, יג) וזידיטשוב על דרך חב"ד, יד) וכן בלעכאוויטש וסלאנים על חב"ד בביטויים קשים, כמו כל באיה לא ישובון (ר' יצחק גראמאן), טו) וכן הרה"ק ר"א מסטאלין על חב"ד, טז) והבני יששכר על הר"ר הערש מרימנוב, יז) והתורת חיים הצטער כל ימיו על ששמע לקול חותנו ר"ר מאיר משפיטובקא (בן הרה"ק ר"פ מקאריץ) שהזהיר אותו שלא לנסוע להר"ר ברוך"ל (ע"י אבן שתיה), יח) וכן המחלוקת בין בעל אהבת שלום מקאסוב לבין הרה"ק ר' יצחק מראדוויל (בן המגיד מזלאטשוב), יט) ואחרון המחלוקה הגדולה בין צאנו לסאדיגער, ועוד ועוד הרבה מאד.

ובאמת כמ"פ זה בעצמו כוונת הצדיקים החולקין, לחפות על הקיטרוג שיש על הצדיקים הגדולים, וע"י מחלקותם הם מחפין עליהם, כמו שהעיד הר"ר ברוך"ל במחלוקתו על הרה"ק מבארדיטשוב, וכמ"ש בשיחות הר"ן (סי' צ"ו) כי מחמת שיש כמה דינים וקטרוגים גדולים על הצדיק הגדול, ע"כ חולקים עליו, ובה משתיקים אותם, כמו כשיש דין קשה על אדם אחד, ואחד לובש קנאה ואומר אני אלך ואנקם ממנו ואעשה בו דין, ע"י משתיק ממנו שאר הבעלי דין שמקטרגים, שלא היה אפשר לו לסבול דיניהם. נמצא שזה שהולך לנקום ממנו עושה לו טובה גדולה מאד, כי בודאי טוב ונוח לו לסבול דינו של זה האחד, שזה אפשר לו לסבול דיניהם ח"ו שלא היה אפשר לסבלו ע"כ.

וביותר מבואר בלקו"מ (סי' רמ"א) וז"ל כשיש דינים ח"ו, אזי המדת הדין היה מכלה את האדם ח"ו, אבל המדת הדין אין לה כח לכלות לגמרי כמ"ש חז"ל (סוטה ט): חצי כלים והם אינם כלים, אבל האדם יש לו כח לכלות לגמרי את חברו ח"ו, וע"כ כשיש דינים על אדם אחד ח"ו, ובא אדם אחר ועומד וחולק עליו, אזי מדת הדין מסתלק ממנו, כי הם רוצים יותר שינקם בו האדם כי יש לו כח כנ"ל, ע"כ מי שהוא צדיק גדול ומשגיח בתיקון העולם הוא חולק לפעמים בכונה על צדיק אחד, כדי לסלק מעליו מדת הדין כנ"ל, כי יסמכו עליו שהוא ינקם יותר, אבל אח"כ הוא עושה ברחמים, ואינו עושה יסורים לאותו הצדיק ע"כ.

ועוד כתב בלקו"מ (ח"ב סי' נ"ב) מה שקשה קשיות על הצדיקים, זה מוכרח להיות. כי הם מתדמים ליוצרם, וכמו שקשה קשיות על השי"ת, כן בהכרח שיהיה קשה על הצדיק, ובענין הקשיות שקשה על השי"ת, אדרבא, כך ראוי להיות דייקא שיהיו קשיות על השי"ת, וכך נאה ויפה לו ית' לפי גדולתו ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, ע"כ בודאי א"א שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו ית'. ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, א"כ היה ח"ו דעתו כדעתנו ע"כ, נמצא שגם בהצדיקים זהו ההכרח, שא"א לאחרים להבין כוונתם ודעתם בכל עניניהם, וע"כ מעוררים עליהם מחלוקת, ובפרט אנשים קטנים מהם, שאינם מבינים אותם, וחולקים עליהם.

לא היה מתנגד עליהם, ועתה בשביל ששקדנו על טובת בתו שיהיה חתנו איש כשר, שייטיב לו ולזרעו לנצח, עתה נתהפך לנו לאויב, ורוצה לשלם רעה תחת טובה, וגמולו ישוב בראשו, כי אלף כמותו יאבדו, ודבר אחד מדברי תורתו אל יתבטל.

ומה מאד נפלאתי על ידידי ר' יעקב חתנו, על אשר הוא חלש בדעתו כל כך, הלא אין ממוצע, [עיין חיי"מ סי' רס"ב בזה: כמה פעמים חור בעצמו דברי העולם שאומרים עליו שאין כאן ממוצע, רק או שהוא ח"ו כמו שהמתנגדים בודים עליו וכו' הדוברים על צדיק עתק רח"ל, או אם הוא להפך שהוא צדיק אמתי, או הוא חידוש נפלא ונורא ונשגב שאי אפשר לשער במוח אנושי כלל ע"כ]. ומאחר שכבר דלג על כמה מניעות והיה פה ב' פעמים, וגם מרגיל עצמו בדרכי אמת להתפלל בכח ובכוונה וכו' מדוע יקבל על עצמו עדיין מורא חתנו, כי בהכרח שיהיה עז כנמר ויתחזק בעזות דקדושה ולהשליך מוראו מעל פניו, וידבר דייקא עם ידידי ר' מרדכי נ"י [ר' מרדכי ב"ר יעקב מטולטשין מתלמידי מוהר"ת]. מאחר שהוא קירבו אל האמת, ובחסידי ה' יקרבהו יותר ויותר לעצם נקודת האמת, אשר ייטיב לו לעד.

ויש בלבי הרבה להרחיב הדיבור בזה לחזקו ולאמצו בכל עזו, אך אי אפשר על פני השדה, ודי בזה כעת. חזקו ואמצו אל תיראו מפניהם אל ירך לבבכם, כי ה' עמכם להושיע אתכם, כי שפת אמת תכון לעד, חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה'.

וגם על ר' מרדכי נפלאתי על שהוא חלש בעיניו כל כך, ובהכרח שיחזק את עצמו בעזות דקדושה הרבה, וה' יושיע לו.

ועתה בני כבר שמעת הרבה כמה וכמה צריכין לחזק את עצמו בשמחה, ובכל ענין המעשה הזאת שנעשה אצלכם ראוי לכם לשמוח מאד מאד על שנצלם ברחמי העצומים והנפלאים משטותים וטעותים כאלה, המסתירים מפניהם אורות נוראות כאלה, התגלות כאלה, חידושים כאלה וכו', למען השם תחזקו עצמיכם בכל הדרכים שדברנו, ובפרט במילי דשטותא ובדיחותא [ליקו"מ ח"ב סי' כ"ד, ועיין בחיי מוהר"ן סי' תקצ"ג שעל פי רוב צריכין לשמוח את עצמו במילי דשטותא לעשות עניני צחוק ומילתא בדדיחותא כדי לשמח את עצמו במה דאפשר, עיי"ש באריכות]. כי חדות ה' היא מעוזכם, ויראו שונאינו ויבושו בעזרת השי"ת.

והנה אין רצוני שר' יעקב יבזה את חותנו [ע"ע לקמן מכתב קצ"ה בסוף. ועיין שו"ע או"ח סי' א' על מה שכ' ויעל כל פנים לא יתקוטט עמהם] כתבו המפורשים שעזות הוא מדה מגונה ואין להשתמש בה כלל וכלל עיי"ש, ועיין ליקו"מ ח"א סי' כ"ב אות י"א כי אפשר לטעות ח"ו, כי בהכרח צריכין לעזות בשביל הקדושה, כי אי אפשר להתקרב אל הקדושה באמת כי אם על ידי עזות, וכמו שאמר יהודא בן תימא הוי עז כנמר, אמנם תיכף מבואר שם גודל הפגם והאיסור של עזות פנים דסטרא אחרא כמו שכתוב שם עז פנים לגהנם, כי מצד אחר העזות רע מאוד היינו מי שהוא עזות פנים שלא בשביל הקדושה וכו', ואם כן נפל פותא בכירא כי אין יודעין איך להתנהג, ועל זה ביקש התנא יהו רצון שתבנה עירך במרהה בימינו, היינו שהתפלל שיוכה לידע איך להתנהג בענין העזות ע"כ]. רק יהיה לו עזות דקדושה לבלי לקבל על עצמו מוראו כלל וכנ"ל, ודעת לנכון נקל לידע איך להתנהג עם העזות דקדושה, לבלי לחוש על דבריו כלל, ואף על פי כן אל יבוזה מאחר שהוא בביתו. ויתר מזה תבינו מעצמיכם איך להתנהג בזה. וגם צריכין להתפלל הרבה להשם יתברך לידע איך להתנהג בזה, כי לא דבר רק הוא, כי הוא חייכם, כי המתנגדים רוצים למנוע מחיים אמתיים, להוליך האדם ח"ו בדרך הישר בעיניהם אשר אחריתה דרכי מות, כי מה שהם רוצים למנוע תיכף מטוב אמיתי רואים בעינים, כי רוצים למנוע מתורה ותפלה וכו', כאשר יודע כל אחד בנפשו בכמה וכמה תורה ותפלה מוכה אותנו רבינו ז"ל על ידי דבריו הקדושים וכו', וכל הפורש ממנו כפורש מן החיים.

אך לא זה בלבד כוונת הבעל דבר. כי אם רוצה לעקור ח"ו לגמרי את הפורש מדרכיו הקדושים, כאשר רואים בעינים עוצם ההפרש וההבדל בין הנשואים על עדם מאשר פירשו מאתנו, והרבה מודים בעצמם מה שאבדו, אך הוא אבידה שאינה חוזרת ומעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות, כמו שדרשו רבותינו ז"ל (תגיגה ט) זה שנמנו חבריו לדברים שבקדושה ולא נמנה עמהם.

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הר"ר בנש"ק יוסף קדיש ראבינאוויטש שליט"א,

מקרית יואל

לרגלי נישואי בנו ני"י

יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים, ע"ד ישראל סבא

ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הר"ר נחמן שווארטץ ני"י, מקרית יואל

לרגלי הולדת בנו ני"י

יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים, ע"ד ישראל סבא

ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

כוונת ההערות והציגונים בכדי להבין את המכתב הק, וברצוננו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהר"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לתת מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגיע לו העט סופר על יד האימג'ל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אן להפעקס: **845.781.6701**

להודיעה על מזל טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמנו אחיי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם

בכל פעם עצות להציל נפשכם (על"ת מכתב שי"ג)